

три-дни обиколень. Слѣдъ този бой Тербелій и Іустиніянъ се примирихъ, и за това Тербелій пакъ проводи три хиляди българи на помощъ на Іустиніана върху когото бѣше станалъ Филипикъ. Това го направи Тербелій само за да има сѣкоги смѣса на гръцкитѣ работи. Филипикъ уби Іустиніана, и сѣдна на прѣстолътъ. Тербелій ако и да не обичаше Іустиніана съ това намѣри причина да нападне на гръцкото царство. Той тръгна камъ Цариградъ, и прѣзъ дѣто мина се упусти. Стигна до Боазтъ у селото Сика, дѣто правехъ свадбата на единъ голѣмецъ царогражданинецъ, и дѣто за това бѣхъ занесли много сѣжни работи; българетѣ зехъ сичкитѣ тѣзи работи, избихъ гоститѣ и побѣгилигѣ гонихъ до златитѣ врата. Сѣтиѣ се врънхъ прѣзъ средъ Тракія, и прѣзъ дѣто минувахъ опустошавхъ и ловяхъ роби. Царъ Теодосій като възлѣзе на гръцкія прѣстолъ направи миръ съ българитѣ и имъ даде едно прѣче отъ земята си у Тракія, и се обврза да имъ дава сѣка година матерія и сафтіанъ, които да струвтъ трийсетъ литри (по сто драми) злато. Тогази (714) границитѣ на българското царство съ гръцкото станхъ до градътъ Мелеона (не се знае по кои мѣсто се е намиралъ този градъ отъ сарацинитѣ. Сарацинитѣ бѣхъ обиколили тогази Цариградъ и го дръжахъ цѣла година обиколень. Българетѣ додохъ на помощъ на гръцитѣ, иѣ, защото ги обичахъ, а само защото се бояхъ сарацинитѣ да не земтъ Цариградъ, и тогази не щѣтъ да можтъ има кракѣтъ си у Цариградъ, и ще имѣтъ за сѣсѣдъ единъ народъ силенъ и лошъ. Българетѣ, нападнхъ на сарацинитѣ, когато щѣхъ да тръгнувтъ, и съ бой ги закарахъ до морето, дѣто ги чакаше флотата имъ, и до дѣто тѣ стигнахъ като паднхъ отъ тѣхъ дваисеть и двѣ хиляди убити. По 755-та година, когато царуваше надъ